

Nr 173

Av herr **Svenungsson m. fl.**, angående kreditgarantier till deltidsjordbrukare.

(Lika lydande med motion nr 194 i Andra kammaren)

När 1967 års riksdag antog riktlinjer för jordbrukspolitiken sattes som mål en successiv uppbyggnad av rationella företag, som möjliggör en effektiv och konkurrenskraftig produktion.

Det står alltmera klart att rationaliseringsprocessen inom jordbruket inte längre kan bedrivas efter de ensidiga premisser som var vägledande för 1967 års riksdagsbeslut. De mycket uppmärksammade miljö- och naturvårdsproblem som följer i spåren av en rationalisering med målsättning att krympa och koncentrera jordbruksproduktionen måste beaktas vid den fortsatta tillämpningen av rationaliseringskungörelsen. I detta sammanhang bör framhållas att en särskild arbetsgrupp har tillsatts inom naturvårdsverket för att söka finna vägar för att på ett ekonomiskt tillfredsställande sätt hävda landskapsvärden.

För allt fler människor har sambandet mellan jordbruket och det svenska landskapet klarlagts. Ängar, hagar och öppna fält — det är jordbruket som ger oss detta. I allt tal om rationalisering, prispress och nedläggning av jordbruk glömmer man något väsentligt: jordbrukarens funktion som miljövärdare. Ett artificiellt öppethållande av det svenska landskapet i t. ex. arbetsmarknadsstyrelsens regi kommer att belasta samhället med stora kostnader. En samordning av jordbruks- och naturvårdspolitiken måste därför eftersträvas.

Enligt vår mening talar starka skäl — inte minst miljöpolitiska — för att man från samhällets sida intar en mera positiv inställning till det s. k. deltidsjordbruket. Det torde för närvarande finnas omkring 70 000 jordbrukare som enligt rationaliseringskungörelsens bestämmelser är att hänföra till deltidsjordbrukare och är uteslutna från det statliga rationaliseringsstödet.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av rationaliseringskungörelsen, att kreditgarantier kan lämnas till förvärv av deltidsjordbruk, som från natur- och miljövärdssynpunkt bör bevaras som brukningsform.

Stockholm den 20 januari 1970

Arne Svenungsson (m)

Karl Pettersson (m)

Carl Eskilsson (m)

Ragnar Sveningsson (m)
